

C/1782/13

eerste blad

UITTREKSEL UIT DE MINUTEN BERUSTENDE TER GRIFFIE VAN HET HOF VAN
BEROEP TE GENT.
HET HOF VAN BEROEP TE GENT, RECHTDOENDE IN CORRECTIONELE
ZAKEN, HEEFT HET VOLGENDE ARREST GEVELD:

10 e Kamer

Nr. 282/13
VAN HET PARKET

Nr. *C/1792/13*
VAN HET ARREST

Eiser tot herstel:
Wooninspecteur

13 december 2013

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

verstek

not. van het Openbaar Ministerie en van

De Wooninspecteur, bevoegd voor en handelend namens het Vlaamse Gewest, met kantoren te 1210 Brussel, Phoenixgebouw, Koning Albert II-laan 19 bus 22,

eiser tot herstel,

tegen:

Nr. *2158* geboren
te op commercieel directeur, wonende te

beklaagde,

verdacht van:

te

Als dader, mededader om het misdrijf te hebben uitgevoerd of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben medegewerkt, of om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend, dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet kon worden gepleegd, of om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;

A. Bij inbreuk op artikel 433decies Strafwetboek, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn onwettige of preciaire administratieve toestand of zijn preciaire sociale toestand door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 bedoelde ruimte, te verkopen, te verhuren of ter beschikking te stellen in

omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken, nl.

1. op 1 december 2011

Een woning op de eerste verdieping, ten nadele van
en

2. op 20 december 2011

Een woning op de gelijkvloerse verdieping, ten nadele van

B. Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20, § 1, al 1 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, nl.

1. op 1 december 2011

Een woning op de eerste verdieping, ten nadele van
en

2. op 20 december 2011

Een woning op de gelijkvloerse verdieping, ten nadele van

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde: ligging:
wijk en nummer van het kadaster:
en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als

De rechtbank van eerste aanleg te Brugge, 16^e kamer, besliste bij vonnis van 30 januari 2013, bij verstek als volgt beslist:

"Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A1, A2, B1 en B2 in hoofde van de beklaagde bewezen en veroordeelt hem voor al deze feiten samen tot een gevangenisstraf van zes maanden en zesmaal een geldboete van € 500.

Veroordeelt beklaagde tot de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, tot heden in totaal begroot op de som van € 158,43.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992, 24 december 1993, 26 juni 2000 en 7 februari 2003 voormelde geldboete met vijfenveertig opdecimes verhoogd wordt en aldus gebracht op zesmaal € 2.750,00.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van éénmaal drie maanden.

(...) beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis (...) uitgesteld wordt voor een termijn van drie jaar voor wat betreft:

- de gevangenisstraf van zes maanden;
- de helft van zesmaal de geldboete van € 500 én de erop van toepassing zijnde vervangende gevangenisstraf.

Verplicht de veroordeelde een bedrag van € 25, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op € 150,00 te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II) (B.S., december 2011)).

Legt de veroordeelde de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken op van € 50,00 in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 13 november 2012 tot wijziging van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 29 november 2012).

Beveelt de beklaaide over te gaan tot het herstel van het pand te kadastraal gekend te hetgeen impliceert:

Het wegwerken, door middel van renovatie-, verbeterings- en aanpassingswerken, van de gebreken aan het gebouw en de daarin ondergebrachte woonegelegenheden, zodat dit gebouw en de daarin ondergebrachte woonegelegenheden voldoen aan de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten zoals bedoeld in artikel 5 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, opdat het aantal punten in het technisch verslag wordt teruggebracht op nul, binnen een termijn van een jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Zegt voor recht dat op vordering van de wooninspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 150 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van een jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden. Dit betreft geen dwangsom in de zin van artikel 1385bis Ger.W.

Machtigt, voor het geval het herstel door de overtreder niet binnen de voormelde termijn worden uitgevoerd, de wooninspecteur en het college van Burgemeester en Schepenen van de stad om de voormelde herstelmaatregel ambtshalve uit te voeren, overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 20 bis § 7 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode op kosten van de overtreder op

vertoon van een staat, opgesteld door de overheid, bedoeld in het eerste lid, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Beveelt dat dit vonnis, wat betreft de beslissing over het herstel, uitvoerbaar is bij voorraad, niettegenstaande hoger beroep.

Beveelt dat een uittreksel van onderhavig vonnis, nadat het in kracht van gewijsde zal zijn getreden, op de kant van de overgeschreven dagvaarding of van het overgeschreven exploit ingeschreven zal worden op de wijze bepaald in artikel 84 van de hypotheekwet en bij gebreke aan overschrijving als bedoeld in het eerste lid van artikel 17 van de Vlaamse Wooncode, een uittreksel van onderhavig vonnis ingeschreven dient te worden op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan (...)"

Tegen dit vonnis stelde het openbaar ministerie op 13 februari 2013 hoger beroep in.

1. Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 7 november 2013 in het Nederlands:

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van .
substituut-procureur-generaal,
- de eiser tot herstel in zijn middelen vertegenwoordigd door meester
, voor meester , beiden advocaat met kantoor
te

De beklagde is niet verschenen. Nadat het openbaar ministerie zich verzette tegen zijn vraag tot uitstel van de behandeling van de zaak verliet de raadsman van de beklagde de rechtszitting.

2. Het hoger beroep van het openbaar ministerie werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Het is ontvankelijk.

3. De beklagde was ten tijde van de feiten die aan de telastleggingen ten grondslag liggen eigenaar van het hiervoor nader aangeduide pand te

Het pand is verdeeld in drie woongelegenheden, een op de benedenverdieping, een op de eerste verdieping en een op de tweede verdieping, die apart werden verhuurd. De huurders zijn niet afhankelijk van gemeenschappelijk toilet, bad of douche en kookgelegenheid. De Vlaamse Wooncode is erop van toepassing.

De telastleggingen A.1 en B.1 betreffen de eerste verdieping, in het strafdossier "woning 2" genaamd. Zij werd op 1 december 2011, tijdstip van de vaststellingen door de wooninspecteur en de technicus bij het

Agentschap Inspectie RWO, betrokken door zijn
echtgenote en hun drie minderjarige kinderen. De telastleggingen A.2 en B.2 betreffen de benedenverdieping, in het strafdossier "woning 1" genoemd. Zij was op 20 december 2011, tijdstip van de vaststellingen door voormelde personen, verhuurd aan

De telastleggingen betreffen niet de tweede verdieping die op het tijdstip van de voormelde vaststellingen niet was verhuurd en waarin toen "renovatiowerken" aan de gang waren. Zij betreffen evenmin feiten voorafgaand aan of volgend op 1 december 2011, c.q. 20 december 2011.

4.1 De onderscheiden feitelijke gedragingen die aan de telastleggingen ten grondslag liggen maken nog steeds een misdrijf uit, strafbaar gesteld door de wetbepalingen erin vermeld.

4.2 Wat de telastleggingen A.1 en A.2 betreft geldt wel dat in artikel 433decies Sw.:

- met ingang van 2 februari 2012 ingevolge de wijziging door artikel 33 van de Wet van 26 november 2012 tot wijziging en aanvulling van het Strafwetboek teneinde het misbruik van de zwakke toestand van personen strafbaar te stellen, en de strafrechtelijke bescherming van kwetsbare personen tegen mishandeling uit te breiden (B.S., 23 januari 2012), de woorden "bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand of zijn precaire sociale toestand" werden vervangen door de woorden "de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid",

- met ingang van 2 augustus 2013 ingevolge artikel 2 van de Wet van 29 april 2013 tot wijziging van artikel 433decies van het Strafwetboek ter verduidelijking van de bijzonder kwetsbare positie van een slachtoffer van huisjesmelkerij (B.S., 23 juli 2013), de woorden "zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken" zijn opgeheven.

De bewijslast die op het openbaar ministerie rust is derhalve ingevolge de gewijzigde misdrijfschrijving sinds de feiten minder zwaar geworden. De toestand van de beklaagde is aldus thans minder gunstig dan onder de gelding van artikel 433decies Sw ten tijde van de feiten, zodat voor de beoordeling van de strafbaarheid de strafwet van toepassing ten tijde van de feiten moet worden toegepast.

4.3 Wel is het, wat de telastleggingen B.1 en B.2 betreft, zo dat door de wijziging van art. 20 van de Vlaamse Wooncode door art. 24, eerste lid, 2° van het Decreet van 29 maart 2013 houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft het misdrijf sinds 11 augustus 2013 niet langer strafbaar is met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van € 500 tot € 25 000, maar door deze straffen of met een van die straffen alleen.

In overeenstemming met art. 2, tweede lid, Sw. zal het hof voor zover deze telastleggingen bewezen zijn, de thans op het misdrijf gestelde straf, die de minst zware is, toepassen.

5. Verstek is vanwege een partij die niet verschijnt een wijze van betwisting voeren. Het hof dient te onderzoeken of de aangevoerde feiten bewezen zijn.

6.1. Wat de woning 2 betreft (telastlegging A.1) is het zo dat zij sinds augustus 2008 werd verhuurd aan de echtgenoten en

Op het tijdstip waarop de telastlegging betrekking heeft was de nuurovereenkomst nietig verklaard bij vonnis van de vrederechter van het tweede kanton Oostende van 23 november 2011 (stukken 136 – 140). In het vonnis wordt overwogen dat het gezin gesteund wordt door het en dat het bij de keuze van de woning "begeleid werd" door het waarbij "de sociaal assistent de woning mee vooraf bezocht had". verklaarde dat hij meermaals te werk was gesteld. Hij is geboren in in

De verbalisant vermeldt dat hij "vluchteling" is en "werd geïdentificeerd aan de hand van een Belgische verblijfstitel met nummer

Uit de stukken kan verder enkel worden opgemerkt dat de echtgenote in geboren is in Of zij al dan niet te werk gesteld was blijkt niet.

Deze beperkte gegevens laten, ook samen beschouwd met de toestand van het pand op 1 december 2011, niet toe te besluiten dat het gezin zich in een bijzonder kwetsbare positie bevond in de zin van art. 433decies Sw. Het vooronderzoek had op dit aspect duidelijk geen betrekking.

6.2. Wat de woning 1 betreft (telastlegging A.2) blijkt dat deze betrok sinds 1993, toen hij er ging inwonen bij zijn ouders die de woning sinds 1990 huurden. Hij wordt "een alleenstaande man" genoemd. Hij is geboren te in en van Belgische nationaliteit. Hij zou gedurende jaren voor zijn ouders hebben gezorgd en daarom niet professioneel actief zijn geweest; ten tijde van zijn verhoor op 20 december 2011 zou hij "opnieuw op zoek naar werk" zijn geweest. Hij ontving toen een leefloon van het

Ook wat de telastlegging A.2 betreft laten de beperkte gegevens, zelfs samen beschouwd met de toestand van het pand op 20 december 2011, niet toe te besluiten dat de huurder zich in een bijzonder kwetsbare positie bevond in de zin van art. 433decies Sw. Het vooronderzoek had ook op dit aspect duidelijk geen betrekking.

6.3. Aan de beklaagde dient dan ook ontslag van rechtsvervolgning te worden verleend voor de telastleggingen A.1 en A.2.

6.4. Ook de telastlegging B.1 is niet bewezen. Het is immers zo dat op 1 december 2011 de woning 2 door de beklaagde niet meer gewild werd 'verhuurd of ter beschikking gesteld' in de zin van artikel 20, § 1 Vlaamse Wooncode van het gezin. Bij voormeld vonnis van 22 november 2011 van de vrederechter van het tweede kanton Oostende, dat uitvoerbaar bij voorraad spijs elk verhaal werd verklaard, werd de

nietigheid van de huurovereenkomst "per 20.1.2011" uitgesproken en de echtgenoot veroordeeld om het goed te verlaten; de beklagde werd gemachtigd de huurders uit het goed te doen uitdrijven, evenwel ten vroegste één maand nadat het vonnis aan de gewezen huurders werd betekend. Op 1 december 2011 hadden de huurders het pand moeten verlaten maar kon de beklagde nog niet tot uitdrijving overgaan.

6.5. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en het onderzoek op de terechtzitting van het hof is de telastlegging B.2 bewezen. Het hof maakt de overwegingen van de eerste rechter met betrekking tot de schuld van de beklagde aan het erin te last gelegde misdrijf hier tot de zijne.

7.1. De beklagde is door het misdrijf omschreven in de telastlegging B.2 ernstig in gebreke gebleven aan zijn verplichting als verhuurder slechts een woongelegenheden te verhuren die aan de vereisten van artikel 5 Vlaamse Wooncode voldoet. Uit de technische vaststellingen blijkt dat sprake was van tal van gebreken aan het gebouw die invloed hebben op alle woningen en aan woning 1 in het bijzonder die een gezondheids- en veiligheidsrisico voor de huurder meebrachten. De beklagde meent ten onrechte tegelijk te kunnen verhuren en noodzakelijke herstellingen slechts op een door hem gekozen tempo uit te (laten) voeren. De hierna uitgesproken bestraffing is daarom noodzakelijk. Hierbij houdt het hof in het voordeel van de beklagde rekening met het feit dat hij niet eerder voor gelijkaardige feiten werd veroordeeld.

7.2. De beklagde pleegde het misdrijf na 29 februari 2004 en voor 1 januari 2012, zodat de geldboete moet worden verhoogd met 45 opdecimes.

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 50 opdecimes tot € 150, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De vergoeding voor administratieve kosten moet worden bepaald op € 51,20 (artikelen 2 en 91, tweede lid, van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij K.B. van 28 december 1950, zoals laatst gewijzigd bij art. 1 van het K.B. van 13 november 2012 (B.S., 29 november 2012). Ook deze vergoeding heeft een eigen aard en is geen straf.

8.1. De wooninspecteur heeft de uitvoering van herstelmaatregelen gevorderd om de woning te laten voldoen aan de vereisten van artikel 5 Vlaamse Wooncode (stuk 162). Het college van burgemeester en schepenen van de stad heeft deze vordering tot de zijne gemaakt (stuk 161/19).

8.2. Er ligt geen proces-verbaal van vaststelling door de wooninspecteur voor waaruit blijkt dat de gevorderde herstelmaatregel volledig werd uitgevoerd.

8.3. De eerste rechter oordeelde passend over de vordering van de wooninspecteur en van het college van burgemeester en schepenen, hierin begrepen de vraag de beslissing over de herstelmaatregelen uitvoerbaar bij voorraad te verklaren. Het hof maakt de overwegingen van de eerste rechter hier tot de zijne.

Het bewezen misdrijf vormt de toereikende grondslag voor de herstellvordering. Het feit dat het hof de telastegging B.1 niet bewezen acht, houdt niet in dat de herstelmaatregelen zouden moeten worden beperkt. De vordering tot uitvoering van herstelmaatregelen strekt immers zowel tot het beëindigen van de onwettige en uit het misdrijf ontstane toestand als tot het realiseren van de krachtens artikel 5 Vlaamse Wooncode bepaalde elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsnormen.

8.4.1. De wooninspecteur vordert de niet-nakoming van het bevel tot uitvoering van de herstelmaatregelen te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

Gelet op het lange talmen van de beklagde om tot het volledig uitvoeren van de herstelmaatregelen over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van de bevolen herstelmaatregelen. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklagde.

De lange tijd sinds dewelke de beklagde al kon overgaan tot uitvoering van de herstelmaatregelen en de ruime uitvoeringstermijn welke hem thans hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea, Ger.W. nog een respijttermijn te bepalen waarna de veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

8.4.2. De wooninspecteur vraagt "voor recht te zeggen dat het verbeurd zijn van de dwangsommen zal kunnen worden bewezen door alle middelen van recht en dat zij in ieder geval zal blijken uit de vaststellingen van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder". Het eerste beslissen zou overbodig zijn en het tweede doet afbreuk aan de bevoegdheid van de beslagrechter bij een executiegeschil.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend bij verstek voor de beklagde en op tegenspraak voor de eiser tot herstel,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald, de niet strijdige artikelen aangehaald door de eerste rechter en:

- art. 211 en 212 Sv.,
- art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart het beroep van het openbaar ministerie ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzigt het bestreden vonnis als volgt:

ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de telastleggingen A.1, A.2 en B.1.

veroordeelt de beklaagde voor het misdrijf omschreven in de telastlegging B.2 tot een geldboete van € 1 000, vermeerderd met 45 opdecimes tot € 5 500 of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van € 25, vermeerderd met 50 opdecimes tot € 150.

veroordeelt de beklaagde tot de betaling van een vergoeding voor administratiekosten van € 51,20.

beveelt de beklaagde over te gaan tot het herstel van het pand te kadastraal gekend te wat impliceert:

het wegwerken, door middel van renovatie-, verbeterings- en aanpassingswerken, van de gebreken aan het gebouw en de daarin ondergebrachte woonegelegenheden, zodat dit gebouw en de daarin ondergebrachte woonegelegenheden voldoen aan de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten zoals bedoeld in artikel 5 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, zodat het aantal punten in het technisch verslag wordt teruggebracht op nul, binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden.

zegt voor recht dat op vordering van de wooninspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 150 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van voormelde termijn van één jaar;

gaat niet in op de vraag van de wooninspecteur om te zeggen voor recht dat het verbeurd zijn van de dwangsommen zal kunnen worden bewezen door alle middelen van recht en dat zij in ieder geval zal blijken uit de vaststellingen van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeunwaarder.

machtigt, voor het geval het herstel door de overtreder niet binnen de voormelde termijn wordt uitgevoerd, de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad om de voormelde herstelmaatregel ambtshalve uit te voeren, in overeenstemming met wat is bepaald in artikel 20bis, § 7 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode op kosten van de overtreder op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid, bedoeld in het eerste lid, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

beveelt dat dit arrest, wat betreft de beslissing over het herstel, uitvoerbaar is bij voorraad, niettegenstaande elk verhaal.

beveelt dat een uittreksel van dit arrest, nadat het in kracht van gewijsde zal zijn getreden, op de kant van de overgeschreven dagvaarding of van het overgeschreven exploit ingeschreven zal worden op de wijze bepaald in artikel 84 van de Hypotheekwet en bij gebreke aan overschrijving als bedoeld in het eerste lid van artikel 17 van de Vlaamse Wooncode, een uittreksel van dit arrest ingeschreven dient te worden op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging.

veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op € 158,43 in eerste aanleg en op € 204,70 in beroep, vaststellend dat het verstek in eerste aanleg aan de beklaagde te wijten was en al de kosten waartoe de beklaagde wordt veroordeeld ondeelbaar werden veroorzaakt door het bewezen misdrijf.

houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Kosten eerste aanleg:	€ 158,43
Kosten beroep:	
Afschrift vonnis:	€ 33,00
Afschriften akten HB:	€ 3,00
Opstelrecht ber.bekl.:	€ /
Dagvaarding:	€ 74,82
Bet. verstekvonnis:	€ 75,27
	<hr/>
	€ 186,09
+ 10 %:	€ 18,61
	<hr/>
Totaal :	€ 204,70

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter als voorzitter, en de raadsheren en en in openbare terechtzitting van 13 december 2013 uitgesproken door voorzitter , in aanwezigheid van substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier

ARS-nr. : 2013/ 4548

15 DEC. 2013

Aangeboden op
Niet te registreren:

177/1:

Adviseur a.i.